

непрекъснато задаваше въпроси. Разбра се, че дори мъжътъ ѝ помолилъ господина Младеновъ да бжде тая нощъ въ дома му, а самъ той заминалъ по много важна работа за чужбина.

Надя Струмска стоеше неспокойна отъ нестихналия страхъ и смутена отъ чувството, че е извършила нѣщо неловко. Разкайваше се, че е дошла. Знаеше, че Здравевъ работѣше заедно съ Ася и очакваше да намѣри приятелка и участница въ страданието си. Сега разбра, че приятелката ѝ нѣма защо да се тревожи. Господинъ Здравевъ заминалъ за чужбина и се погрижилъ да не остане жена му сама. Не лъжеше ли приятелката ѝ? Все едно. Успокоение не можеше да намѣри при нея.

Неочаквано писателятъ се раздвижи, угаси цигарата си и попита :

— Госпожа Струмска изглежда много разтревожена. Сама ли сте, госпожо, тая нощъ въ кѣщи?

— Да, мъжътъ ми не е въ кѣщи.

— Заминалъ?

— Не.

— Изъ града?

Господинътъ се облегна на канапето.

— Неприятно наистина! Тия луди хора кой знае какво вършатъ тая нощъ.

— Кои сж луди?

— Не мъжътъ ви, разбира се. Не чувате ли, тая нощъ е сѣщински адъ изъ града. Говорѣше се за скорошенъ превратъ. Може би, тая нощъ сж се опи-